

Received / Geliş
06.05.2019

Article History
Accepted / Kabul
19.08.2019

Available Online / Yayınlanma
19.08.2019

THE UNITED STATES, AN OVERVIEW OF CHILD ABUSE PREVENTION ACT (CAPTA)

AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ ÇOCUK İSTİSMARINI ÖNLEME
YASASI'NA (CAPTA) GENEL BİR BAKIŞ

Polat TUNÇER¹

Abstract

In the United States, the protection of children from neglect and abuse has been carried out for many years without the support of the state and the activities of non-governmental organizations and religious communities. It is only in 1962 that the public administration has taken a serious interest in this issue and included it in its area of responsibility. With the increasing public awareness and support for the protection of children, the legislators and the public administration authorities have come to the conclusion that there is a need for legal arrangements in this area. In order to meet this need, the Law on Prevention and Treatment of Children (CAPTA) entered into force in 1974. Shortly thereafter (in 1983) April was announced as the Month of Prevention of Child Abuse. Thus, in the last quarter of the 20th century, systematic studies on the prevention and protection of children were started. The aim of this study is to examine the US Child Abuse Prevention Act (CAPTA) in general and draw conclusions.

Keywords: USA, Children's Rights, Child Abuse, CAPTA, April.

Özet

ABD'de çocukların ihmal ve istismardan korunması uzun yıllar devlet desteğinden yoksun, sivil toplum kuruluşları ile dinî cemaatlerin çalışmalarıyla yürütülmüştür. Kamu yönetiminin bu konuyla ciddi bir biçimde ilgilenmesi ve sorumluluk alanına dâhil etmesi ancak 1962 yıllarına rastlamaktadır. Kamuoyunun çocukların korunmasıyla ilgili duyarlılığının ve desteğinin artmasıyla birlikte kanun koyucular ve kamu yönetimi sorumluları bu alanda başlıbaşına bir yasal düzenleme ihtiyacının doğduğuna kanaat getirmişlerdir. Bu ihtiyacı karşılamak için, Çocukların İstismarını Önleme ve Tedavi Yasası (CAPTA) 1974 yılında yürürlüğe girmiştir. Kısa bir süre sonra da (1983 yılında) Nisan ayı Çocukların İstismarını Önleme Ayı olarak ilan edilmiştir. Böylece ancak, 20.yüzyılın son çeyreğinde çocukların korunması ve istismarlarının önlenmesiyle ilgili sistematik çalışmalar başlayabilmiştir. Bu çalışmanın amacı, ABD Çocuk İstismarını Önleme Yasası'nı (CAPTA) genel olarak incelemek ve sonuçlar çıkarmaktır.

Anahtar Kelimeler: ABD, Çocuk Hakları, Çocuk İstismarı, CAPTA, Nisan.

¹ Doç. Dr. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sağlık Yönetimi Bölümü
poltuncer@gmail.com polat.tuncer@omu.edu.tr ORKİD: 0000 0002 7397 7758

GİRİŞ

Çocuk ihmal ve istismarı pek çok ülkede olduğu gibi Amerika Birleşik Devletleri'nde (ABD) de önemli bir kamu yönetimi sorunu olarak durmaktadır. Dünyanın gelişmiş ülkeleri arasında yer alan ABD'nin bu konudaki yaptığı yasal düzenlemelerin başında gelen CAPTA'nın incelenmesi konuya açıklık getirmesi bakımından önem arz etmektedir.

Kamu yönetimi hem yasaların uygulanması sürecinde hem de yasal düzenlemelerin gerçekleştirilmesi aşamasında önemli bir rol oynayan aktörler arasında yer almaktadır. Zira, yasal düzenlemelerdeki boşluklar ancak uygulamalar sonucu ortaya çıkmakta ve kamu yönetiminin geri bildirimleri sayesinde de daha etkili ve yerinde yasal hükümlere yasa da yer verilebilmesi mümkün olabilmektedir. Yasal düzenleme çocukların ihmal ve istismarıyla ilgili bütün sorunları çözebilecek bir anahtar değildir. Ancak, bu sürecin çok önemli bir ayağını oluşturmaktadır. Zira, bu tür suçları işleyenler, çoğu kez yasal boşluklardan ya da yasanın etkili bir biçimde uygulanmamasından yararlanabilmektedir.

Çocukların korunması, dünyadaki tüm kültürler ve toplumlar tarafından paylaşılan bir değerdir. Hemen-hemen tüm toplumlarda, çocukları iyi yetiştirme ve yetişkinliğe hazırlanma sorumluluğu ebeveynlerin ötesine geçmekte ve bir dereceye kadar toplum tarafından büyük ölçüde paylaşılmaktadır. Toplumun çocukların refahına yaptığı yatırım, kültürel adetlere, sosyal normlara ve çocuklar istismar veya ihmal edildiğinde müdahaleye izin veren yasal sisteme göre değişebilmektedir (Schene, 1998: 23).

Amerika Birleşik Devletleri'nin tarihi boyunca çocuk refahı sistemi, istismar ve ihmal edilen çocukların korunmasında ve bakımında devletin oynayacağı role ilişkin değişen inanç ve tutumlara göre evrimleşmiştir. Çocuk istismarı ve neden olduğu zarar hakkında kamu bilinci arttıkça, kamu yönetimi çocuk korumasının önemine daha fazla dikkat çekmiştir. Eyaletler, kendi çocuk refahı politikalarını belirlemişlerdir. Anayasa uyarınca çocuk refahındaki federal rol sınırlı olmakla birlikte, federal hükümetin modern çocuk refahı sistemindeki rolü, eyaletlerin olumlu çocuk refahı sonuçlarına ulaşmasında, daha fazla hesap verebilirliği vurgulayan yeni kurallar ve şartlar sayesinde artmıştır. Federal hükümetin ulusal çocuk refahı politikasının şekillendirmesi üzerindeki etkisinin genişlemesi, iki önemli ideolojik tartışma ile noktalanmıştır. Bunlardan ilki, federal hükümetin bütün çocuklara yeterli koruma sağlama sorumluluğuna karşın, eyaletler ile yerel yönetimlerin yükümlülüklerine ilişkin tartışmadır. İkinci tartışma ise, çocukların haklarına ve ihtiyaçlarına karşı, ebeveynlerin yükümlülüklerine odaklanmıştır (Murray, 2004: 1).

Konuyla ilgili ABD tarihine bakıldığında pek çok ülkede yaşanabilecek türden gelişmelerin olduğu rahatlıkla görülebilir. ABD'de ancak 19.yüzyılın sonlarında çocukların istismardan korunması gündeme gelebilmiştir; dahası 20. yüzyılın ilk çeyreğinde pek çok eyalette çocuk koruma yasaları bulunsa da yeterli bir düzeyde değildir. Diğer yandan pek çok kaynakta, ABD'de 20.yüzyılın ilk 60 yılı boyunca, çocukları ihmal ve istismardan koruma hizmetlerinin yetersizliği vurgulanmakta ve bazı yerlerde de bulunmadığı dile getirilmektedir. Bu tür bir bilgi, konunun yasal boyutunun, ABD bağlamında araştırılmasını cezbedici hale getirmiştir.

ABD'de önemli bir toplumsal sorun olan çocuk ihmal ve istismarıyla ilgili ilk kez 1974 yılında özel bir yasal düzenleme yapılabilmektedir. 1974 yılında Çocukların İstismarını Önleme ve Tedavi Yasası (CAPTA) yürürlüğe girdikten sonra, 1983 yılında da Nisan ayı Çocuk İstismarını Önleme Ayı olarak ilan edilmiştir. Tarihi sürece bakıldığında, Amerika Birleşik Devletleri'nde kamu yönetimi, ancak 20.yüzyılın son çeyreğinden itibaren problemi ciddi ölçüde üstlenmiş ve benimsemiştir. Bu makalede ABD'de 1974 tarihinde kabul edilen sonradan birkaç kez değiştirilen Çocuk İstismarını Önleme

Yasası (CAPTA) ile bu bağlamda yapılan çalışmalar genel olarak incelenmeye çalışılacaktır. Gelişmiş ülkelerin başında yer alan ABD'nin çocuk ihmal ve istismarıyla ilgili temel yasa olan CAPTA'nın ve çocuk istismarının önlenmesiyle ilgili çalışmaların incelenmesinin, ülkemizde bu alanda yapılabilecek çalışmalara katkı sağlayabileceği düşünülmektedir.

A. Çocuk İstismar ve İhmali Kavramı

İstismar, başkalarını korkutmak, izole etmek, hükmetmek veya kontrol etmek için kullanılan davranıştır. Tek bir olay ya da davranış biçimi olabilir. Bunlar kötü niyetli davranış, eylem veya sözlerin yanısıra ihmali de içerebilir (DJC; 2009: 3). Dünya Sağlık Örgütü (WHO), 1999 yılında Çocuk İstismarıyla ilgili bir tanım ortaya koymuştur. Bu tanıma göre; çocuk istismarı veya kötü muamele, çocuğun sağlığına, hayatta kalmasına, gelişmesine veya onuruna fiili ya da potansiyel zararlar sonucunda, her türlü fiziksel ve duygusal kötü muameledir. Sorumluluk, güven veya güç ilişkisi bağlamında ortaya çıkar; cinsel istismar, ihmal ya da ihmalkâr davranış ile ticarî ya da diğer istismar biçimlerini kapsar (WHO, 2002: 59; Runyan vd., 2002: 59).

İstismar literatürde genellikle; fiziksel, duygusal, ekonomik ve cinsel olmak üzere dört kategoride ele alınır. İhmali ise ayrıca değerlendirilir. Fiziksel istismar genellikle; yaralanma olmasa bile şiddet veya sert muameleyi içerir. Aynı zamanda fiziksel gücün bir tehdidi şeklinde de ortaya çıkabilir. Çocuğun tesadüfi olmayan herhangi bir fiziksel yaralanması olarak tanımlanır. Çocuğa vurma, tekmeleme, yakma, ısırma veya çocuğun fiziksel olarak yaralanmasına yol açan herhangi bir eylemi içerebilir (US, 2016: 2).

Duygusal istismar; çocuğun duygusal gelişimini ya da özgüvenini yok eden bir davranış türüdür. Bu tür bir istismar; sürekli eleştiri, tehdit, küçümseme, aşağılama ve yok sayılmayı içerebildiği gibi sevgiden yoksun bırakma ve saygısız davranışları da kapsayabilir. Duygusal istismarın kanıtlanması çoğu zaman zordur ve diğer kötü muamele türleri tespit edildiğinde duygusal istismar neredeyse her zaman mevcuttur (US, 2013: 4).

Cinsel istismar, bir çocuğu cinsel aktivitelere katılmaya zorlamak veya teşvik etmektir; şiddet içermeyebilir ve çocuk ne olup bittiğinin farkında değildir. Aktiviteler, çocuğun cinsel organ ve bölgelerine dokunmak ya da cinsel organlarına penetratif eylemleri içerebilir. Cinsel aktiviteleri izletmek gibi temas içermeyen davranışlar da cinsel istismar kavramı içinde yer alır (NSPCC, 2009: 2).

Ekonomik istismar; çocuğun gelişimini engelleyen ve haklarını ihlal eden işlerde düşük ücretli iş gücü olarak çalışması ya da çalıştırılmasıdır. Çocuğa bakmakla yükümlü olan kişi çocuğu maddî gelir kaynağı olarak görür ve çocuktan maddî kazanç elde etmek ister. Ebeveynler çok para kazanma dürtülerini tatmin etmek için çocuklarını kullanabilirler (Bahar vd., 2009: 55). Özellikle kız çocuklarının aile için bir yük olarak görüldüğü ve evlendirilmeleri sırasında başlık parası alınmasının söz konusu olduğu kimi toplumlarda kız çocuklarının erken evlendirilmeleri suretiyle ekonomik kazanç sağlandığı görülmektedir.

Bir istismarcı, paylaşılan veya bireysel varlıklara erişimi kontrol altına aldığı ya da mağdurun mevcut veya gelecekteki kazanç potansiyelini bir güç ve kontrol stratejisi olarak sınırlandırdığında, bu ekonomik bir istismardır. Ekonomik istismarda istismarcı, mağduru kendi kaynaklarından, haklarından ve seçimlerinden ayırır, mağduru maddî olarak izole eder ve mağdur ve diğer aile üyeleri için zorunlu bir bağımlılık yaratır.

İhmali genellikle, çocuğun sağlık, güvenlik ve esenliğine zarar verecek derecede tehdit edildiği, çocuğun ihtiyaç duyduğu yiyecek, giyecek, barınak, tıbbi bakım veya denetim

sağlama sorumluluğu olan bir ebeveynin veya diğer bir sorumlu kişinin başarısızlığı olarak tanımlanır (US, 2016: 2).

B. Çocuk İstismarını Önleme ve Tedavi Yasası (CAPTA)

Birleşik Devletler'deki ilk kapsamlı çocuk ihmal ve istismar yasası olan 1974 Çocuk İstismarı Önleme ve Tedavi Yasası (CAPTA), çocuklara yapılan kötü muamele türlerinin her birini açıkça kabul etmiştir. Yasa, çocuk istismarını on sekiz yaşından küçük bir çocuğun fiziksel veya zihinsel yaralanması ile cinsel istismar ve sömürü yanında ihmali de kapsayacak şekilde tanımlanmıştır (Scannapieco and Connell-Carrick, 2005: 16). Federal Hükümet, çocuklara kötü muamele tanımları için asgari standartları belirlemiş, 50 eyalet de bu federal kuralları kullanarak kendi yasalarını yazmıştır. Fiziksel ve psikolojik istismar ile ihmal yasaları yaralanma sonuçlarına odaklanma eğilimindedir ve sonuç olarak açıkça tanımlanması zordur. Çocuğun ihmali ve psikolojik kötü muameleye maruz kalmasını çevreleyen tanımlayıcı konular hepsinden daha belirsizdir. Tanımlar, fiziksel şiddette olduğu gibi, çocuğa verilen hasara odaklanmaktadır; ancak ihmal ve psikolojik tacizde zarar nadiren dışarıdan görülebilir (Scannapieco and Connell-Carrick, 2005: 21).

Ebeveynler çocuklarını seçtikleri şekilde yetiştirmek için Anayasa ile korunan temel bir özgürlüğe sahiptirler. Ebeveyn-çocuk ilişkisine yönelik yasal çerçeve, Federal yasaların rehberliğinde olduğu gibi ebeveyn, çocuk ve eyalet arasındaki hak ve sorumlulukları dengeler. Bu ebeveyn-çocuk ilişkisi, çocuğun güvenliğini ve esenliğini korumak için ebeveynlerin sorumluluğu dâhil olmak üzere belirli hakları, görevleri ve yükümlülükleri tanımlar. Ancak, ebeveynler bu sorumluluğu yerine getirmekte isteksiz davranırlarsa, eyalet yönetiminin çocuğu zarardan korumak için harekete geçme yetkisi vardır. Geçtiğimiz birkaç on yıl boyunca, Kongre, ebeveynlerin bunu yapamadıkları veya yapamadıkları durumlarda, çocukların adına hareket etme görevlerini ve yetkilerini destekleyen önemli mevzuat düzenlemelerini onaylamıştır (CAPTA, 2010: 3).

CAPTA'nın 1974'te yürürlüğe girmesiyle, çocukları korumaya yönelik kamu yönetimi sorumluluklarını düzenlemiş ve bu sorumlulukların kamu yönetimi programları ve ulusal araştırmalar ile yürütülmesini finansal bakımdan desteklemiştir. CAPTA'nın 2010 yılında birçok maddesi yenden düzenlenmiştir. CAPTA çocuk istismar ve ihmalinin federal bir tanımını sağlamış ve bir dizi devlet yasaları, politikaları ve uygulamaları reformu başlatmıştır (Petersen vd., 2014: 353).

CAPTA ayrıca, ulusal standartta çocuk koruma programlarını karşılayan eyaletlere yardım etmek için hibeler de sağlamıştır. 1975'te Kongre, Sosyal Güvenlik Yasası, çocuk istismarı ve ihmali ile diğer sosyal hizmet ihtiyaçlarını ele almak için kullanabilecekleri kaynakları da vermiştir. Yine de, 1980'lerin başına kadar, bütün çocuk refahı için ayrılan paraların dörtte üçü, aileleri desteklemek ve korumak için verilen hizmetlerden ziyade bakım sağlamak için ayrılmıştır (Schene, 1998: 29).

CAPTA, fiziksel ve cinsel taciz ile ihmale karşı devlet müdahalesini iyileştirmek için federal fonlar sağlamaktadır. CAPTA, daha iyi araştırma ve raporlamaya özellikle dikkat etmiştir; ayrıca çocuk istismarı ve ihmaline odaklanan çok disiplinli bölgesel merkezler, projeler ve eğitim için fon sağlamaktadır. CAPTA'nın yönetim sorumluluğu yeni bir ajansa, Çocuk İstismarı ve İhmal Ulusal Merkezi'ne verilmiştir. Merkez, kötü muamele konusunda önemli araştırmalar finanse etmiştir. CAPTA, bugün ülke çapında eyaletlerin çocuk koruma hizmetlerinin oluşturulmasında önemli bir rol oynamaktadır (Myers, 2008: 457).

Çocuk İstismarını Önleme ve Tedavi Yasası (CAPTA), çocuk korumasına rehberlik eden kilit mevzuatlardan biridir. İlk olarak 31 Ocak 1974'te yasalaşmış, daha sonra; 1978,

1984, 1988, 1992, 1996 ve 2003'te yeni ilaveler ve değişiklikler yapılmış, böylece yasanın kapsamı genişletilmiş ve yasa iyileştirilmiştir (CAPTA, 2010: 5).

2003 yılında CAPTA, Çocukları ve Ailelerinin Güvenliğini Koruma Yasası kapsamında yeniden yetkilendirilmiştir. Kanun, diğer şeylerin yanı sıra, kendilerine yönelik şikâyetlerin doğasıyla ilgili ilk temas sırasında iddia edilen hak ihlallerini bildirme yetkisi de dâhil olmak üzere çocuk koruma hizmetleri personeline daha kapsamlı bir eğitim verilmesini öngörmüştür. Kanun, halk sağlığı, ruh sağlığı ve gelişimsel engelli ajansalar da dâhil olmak üzere diğer kurumlarla hizmetleri koordine etmek için çocuk refahı kurumlarına çağrıda bulunmuştur (US, 2014: 74).

1974'te, CAPTA, diğer şeylerin yanı sıra, istismar veya ihmalden şüphelenilen vakalarda ilk çocuk koruma müdahalesine odaklanan bir devlet hibe programı için çok mütevazı fonlar vermiştir. Kongre bu fonları her yıl onaylamıştır. Sahip oldukları sınırlı fonlara rağmen, tüm eyaletler çocuk istismarı ve ihmal mevzuatlarında CAPTA'nın uygunluk şartlarının gerektirdiği gibi önemli değişiklikler yapmışlardır. CAPTA, 1974'ten beri her 4-8 yılda bir yeniden yetkilendirilmiş ve yeniden yetkilendirmeler neredeyse her zaman yeni uygunluk koşullarını değiştirmiş veya eklemeler yapmıştır. Bir başka deyişle, eyalet yasalarının dili, CAPTA'ya uyum sağlamak için sürekli değişikliklere uğramıştır (Petersen vd., 2014: 354-355).

CAPTA'daki en son değişiklik 20 Aralık 2010 tarihinde gerçekleştirilmiştir (CAPTA, 2010: 3). Yasa'da Kongre Bulguları başlığı altında aşağıdaki yer alan son derece önemli olan, bulgular ve ilkeler sıralanmıştır (CAPTA, 2010: 5-6):

- 1- 2008 malî yılında, eyaletlerde çocuk istismarı ve ihmali mağduru olan yaklaşık 772.000 çocuk bulunmuştur.
- 2- Daha fazla çocuk, kötü muameleden başka bir şekilde ihmal edilmekte ve 2008 malî yılında çocuklara yönelik kötü muamele ile ilgili ölümlerin 1 / 3'üne yakını yalnızca ihmalden kaynaklanmaktadır. Araştırmalara göre; 2008 malî yılında kötü muamele mağduru olan çocukların yaklaşık %71'inin ihmal, %16'sının fiziksel istismar, %9'unun cinsel istismar, %7'sinin psikolojik kötü muamele, % 2'sinin tıbbi ihmal ve %9'unun da diğer kötü muamele biçimlerinin mağdur olduğu tespit edilmiştir.
- 3- Çocuk istismarı veya ihmali çocuğun ölümüne yol açabilir. 2008 malî yılında, çocuk koruma hizmetleri tarafından, istismar ve ihmal sonucu ölen tahmini 1,740 çocuk sayılmıştır; 2008 malî yılında, 1 yaşından küçük çocuklar, çocuklara yönelik kötü muamele sonucu ölümlerin %45'ini oluşturmaktadır ve kötü muamele sonucu ölen çocukların %72'si ise 4 yaşından küçüktür.
- 4- Bu çocukların ve ailelerinin çoğu yeterli koruma ve tedavi almayı başaramaz. Çocuk istismarı mağdurlarının yaklaşık %37'si 2008 malî yılında soruşturma sonrası hizmet almamıştır.
- 5- Afro-Amerikalı çocuklar, Amerikan Kızılderili çocukları, Alaska yerli çocukları ve çok ırklı ve etnik kökenli çocuklar, en yüksek oranda çocuk istismarı ya da ihmali yaşamaktadır.
- 6- Çocuk istismar ve ihmali problemi, kamu yönetiminin kapsamlı bir yaklaşımını gerektirir.
 - Sosyal hizmet, hukuk, sağlık, ruh sağlığı, aile içi şiddet hizmetleri, eğitim ve madde bağımlılığı kurumları ile toplum temelli örgütlerin çalışmalarını bütünleştirir;

- Kamu Yönetiminin tüm düzeylerinde ve özel ajanslarla, sivil, dinî ve profesyonel organizasyonlarla ve bireysel gönüllülerle koordinasyonu güçlendirir;
 - Mahallî düzeyde istismar ve ihmali önleme, değerlendirme, soruşturma ve tedavi ihtiyacını vurgular;
 - Çocuk koruma görevlerini yerine getirmek için gerekli niteliklere sahip eğitilmiş personel ihtiyacını tespit ve temin eder;
 - Çocuk yetiştirme biçimlerini etkileyebilecek etnik, kültürel ve dinî inanç ve geleneklerin çeşitliliğini tanır, bu inanç ve geleneklerdeki kötüye kullanım veya ihmalkârlığa izin vermez.
- 7- Çocuk istismar ve ihmalinin koordine edilmesi ve kapsamlı bir şekilde önlenmesi ve tedavi edilmesindeki başarısızlık, binlerce çocuğun geleceğini tehdit etmekte ve milyarlarca dolarlık maddî harcamalara ve aynı zamanda önemli maddî olmayan maliyetlere mal olmaktadır.
- 8- Amerikan toplumunun tüm unsurları, çocuk istismarı ve ihmaline cevap vermede ortak sorumluluk sahibidir.
- 9- Çocuk istismarı ve ihmalinin yaygınlığı, İnsidans oranının önemli ölçüde azaltılması ve sonuçlarının hafifletilmesi en yüksek ulusal önceliğe sahip konulardır.
- 10- Ulusal politika, çocuk istismar ve ihmali önlemek için aileleri güçlendirmeli, çocukların ailelerden gereksiz yere uzaklaştırılmasını önlemek için ihtiyaç duyulan hizmetlere destek sağlamalı ve uygun durumlarda ailelerin yeniden birleşmesini teşvik etmelidir.
- 11- Çocuk koruma sistemi kapsamlı, çocuk merkezli, aile odaklı ve toplum temelli olmalı, çocuk istismarı ve ihmalinin ortaya çıkmasını veya tekrarlanmasını önlemek için gerekli tüm tedbirleri içermeli ve fiziksel ve psikolojik iyileşmeyi ve çocuğun sağlığını, güvenliğini, kendine saygısını ve onurunu güçlendiren bir çevrede, sosyal yönden yeniden bütünleşmeyi desteklemelidir.
- 12- Hem çocuklara yönelik kötü muamele hem de aile içi şiddet, mevcut olan ailelerin %60'ına varan oranlarda meydana geldiği için, eyaletler ve topluluklar, hem çocukların hem de aile içi şiddet mağdurlarının güvenliğini artırmayı amaçlayan değerlendirme ve müdahale prosedürlerini benimsemelidir.
- 13- Düşük gelirli topluluklarda mevcut olan sınırlı kaynaklar nedeniyle, çocuk koruma sistemi için Federal yardım, toplulukların göreceli olarak maddî ihtiyaçları göz önüne alınarak dağıtılmalıdır.
- 14- Federal hükümet, eyaletlere ve topluluklara başarılı ve kapsamlı bir çocuk ve aile koruma stratejisi geliştirmek ve uygulamak için gerekli mali, insanî ve teknik kaynaklarla yardımcı olmalıdır.
- 15- Federal hükümet, çocuklara ve aile koruma çalışmaları yapan topluluklara aşağıdaki hususlarda, yardım ve liderlik etmelidir:
- Bütün kamu yönetimi kademeleri arasında koordineli planlamayı teşvik etmek;

- Hizmet sunumu için modellerin geliştirilmesi de dâhil olmak üzere, çocuk ve aile koruma ile ilgili bilgileri üretmek ve paylaşmak;
- Eyaletlerin topluluklara yardım etme kapasitelerinin güçlendirmek;
- Topluluk planlarının uygulanmasında eyaletlere yardımcı olmak için mali kaynaklar tahsis etmek;
- Profesyonel, paraprofesyonel² ve gönüllü kaynakların yetki ve yeterliliklerini teşvik ederek, toplulukların çocuk ve aile koruma planlarını gerçekleştirmelerine yardım etmek;
- Ulusun çocuk ve gençlerinin istismar ve ihmaline son vermek için liderlik sağlamak.

CAPTA, 18 yaşına kadar çocuklara, çocuk koruma sistemi müdahalesini zorunlu kılan çocuk istismarı ve ihmali hakkında yaş kategorileri de belirlemiştir. CAPTA ayrıca, “istismar ve ihmal” terimini, ebeveynlerin veya bakıcıların harekete geçmeleri veya gerekeni yapmada başarısızlıklarıyla da sınırlamıştır. Bazı eyaletler, istismar ve ihmalin faillerini bu kadar sınırlandırmamış, ancak çocuğun ev dışındakiler tarafından işlendiği iddia edilen çocuk istismarı ve ihmalinin rapor edilmesini de içeren düzenlemeler yapmışlardır (Petersen vd., 2014: 355).

CAPTA kapsamındaki Devlet Hibe Programı, özellikle geniş kapsamlı faaliyetleri destekleyerek, her eyaletin “çocuk koruma hizmetlerini geliştirmek” için çalışmaktadır. CAPTA finansmanını alabilmek için, eyaletler bir dizi zorunlu koşullara uymak zorundadır. CAPTA şu anda, yıllık devlet yardımı alabilmek için eyaletler tarafından karşılanması gereken, 20'den fazla gereklilik içermektedir (Petersen vd., 2014: 356).

2010 CAPTA yeniden yetkilendirme yasası, çocuk koruma hizmetleri sistemlerinin iyileştirilmesi, zorunlu muhabirlik, çocuk işçiler için geliştirilmiş eğitim programları, sistemler arasında geliştirilmiş hizmet işbirliği ve kurum içi iletişim konularına odaklanmıştır. CAPTA'da dikkate değer değişiklikler aşağıda özet olarak verilmiştir (US, 2014: 84-85):

- **Diferansiyel (Kademeli) Yanıt:** Yasa, eyalet hibelerinin uygun kullanımı için farklı cevaplar eklemiştir. Yasa, eyaletlerin “uygulanabilir” politika ve prosedürlerini kendi kullanımı etrafında tanımlamak için gerekli şartlara sahiptir. Yasa ayrıca HHS'nin (U.S. Department of Health and Human Services), en iyi uygulamaların farklı cevapları üzerine bilgi yayılmasını gerekli görmüş; isteğe bağlı hibeler kapsamında uygun bir araştırma ve personel eğitimi konusunda farklı yanıtlar eklemiştir.
- **Aile İçi Şiddet:** Yasa, çocuklara yönelik kötü muamelenin ve aile içi şiddetin koordinasyonunu fark etmiş ve aile içi şiddete maruz kalan çocuklar için devlet yardımları kapsamında uygun bir harcama kalemi eklemiştir. Eyaletlerin, çocuklara yönelik kötü muamelenin ve aile içi şiddetin birlikte ortaya çıkmasını ele almak için “uygun olan yerlerde” prosedürleri göstermeleri istenmiştir. Yasa ayrıca HHS'nin, bu ortaklaşa ortaya çıkan ve olumsuz etkilerini hafifleten etkili programlar ve en iyi uygulamalar hakkında bilgi yayılmasını gerekli görmüştür. Aile içi şiddet; araştırma, eğitim ve teknik yardım, çocuklara ve onların istismarcı olmayan bakıcılarına hizmet ve bakım sağladıkları takdire hibeler için uygun bir hedef olarak dâhil edilmiştir.

² Profesyonel meslek sahibinin yardımcısı olan kimse; Bir doktora, avukata, öğretmene veya başka bir profesyonele yardım etmek için eğitilmiş, ancak mesleğe uygulama için lisanslanmamış bir kişi.

- **Madde Bağımlılığı:** Yasa, çocuklara kötü muamele ve madde bağımlılığı arasındaki ilişkiyi tanımlamıştır. Madde bağımlılığı tedavi hizmetleri ve kötü muamele önleme hizmetleri arasındaki işbirliği, araştırma, teknik destek, program inovasyonu ve madde bağımlılığı ile mücadele teşvik edilmiştir.
- **Kabileler (Aşiretler):** İlk kez, kabileleri CAPTA açıkça tanınmış ve istişare kuruluna kabile temsilcileri dâhil edilmiştir. Ve bu forumda kabilelere eyaletler gibi davranılmış ve saygı gösterilmiştir. Kabileler ayrıca isteğe bağlı hibeler için de uygun bulunmuş; ancak temel eyalet hibeleri için uygun görülmemiştir.
- **Vatandaş İnceleme Panelleri (Citizen Review Panel/ CRP):** Vatandaş İnceleme Heyeti gereklilikleri gözden geçirilmiş ve Vatandaş İnceleme Panellerinin çocuk istismar ya da ihmalinin yetişkin eski mağdurları da kapsayabileceği açıkça ifade edilmiştir. Ve 2012 yılına kadar Vatandaş İnceleme Panellerinin etkinliği hakkında bir çalışma yürütmek için HHS Sekreteri görevlendirilmiştir.

Nisan 2012'de Washington DC'de düzenlenen Çocuk İstismarı ve İhmali Ulusal Konferansı, geçmiş başarıları kucaklamak, zorluklardan öğrenmek ve çocuk istismarı ve ihmali ortadan kaldırma hayali gerçekleştirme yolunda ilerlemek için sahaya çağrıda bulunmuştur. Geçmiş Kutlamak, Geleceği Düşünmek, Çocuk Bürosu'nun yüzüncü yıl dönümü kutlamaları ile birleştiğinde, anma ve yansıma için eşsiz bir fırsat sağlamıştır. 2011-2013 yılları arasındaACYF tarafından yönetilen programların konularını daha da ileriye götürmek ve gelecekteki önleme, müdahale ve tedavi çabalarını bilgilendirmek için Koruyucu Faktörler Çerçevesinin geliştirilmesi tamamlanmıştır (US, 2014: 89).

CAPTA'da yapılan değişikliklerin olumlu ya da olumsuz etkileri vardır. Örneğin, uyuşturucu madde kullanımından etkilendiği tespit edilen bebeklerin, (CAPTA'nın çocuk koruma hizmetlerine getirdiği bir değişiklik), uyuşturucuya maruz kalan bir yenidoğanın doğumu genellikle kendi başına ve yasal olarak dikkate alınmamış olsa bile istismar veya ihmal söz konusudur (Petersen vd., 2014: 356-357).

CAPTA, eyaletlerin her yıl, 16 ayrı veri türü içeren bir raporu “her zaman mümkün olan en geniş ölçüde” hazırladığını belirtmektedir. Gerekli verilerden bazıları şunlardır: (1) İstismarı ve ihmal edildiğinden şüphe duyulan mağdur çocuk sayısı; (2) doğrulanmış, asılsız veya yanlış olduğuna karar verilen raporların sayısı; (3) çocuk evlerinde ve koruyucu/ bakıcı hizmetinde çocuk istismarı ve ihmali ile ilgili ölümlerin sayısı ve (4) farklı kategorilerdeki çocuk koruma hizmetleri personelinin sayısı, bunların ortalama yükleri ve onların nitelikleri ve eğitim ihtiyaçları. Diğer veri unsurları hakkında doğru verilerin derlenmesi daha zordur ve eyaletlerin bu verileri nasıl daha iyi toplayabileceğini belirlemek için araştırma yapılması gerekir. Örnekler: (1) Hizmet alan ya da almayan kanıtlanmış çocuk mağdurların sayısı; (2) Evlerinden çıkartılan çocukların, sayısı; (3) “Önleyici hizmetler” alan ailelerin sayısı; (4) ilk soruşturmadan hizmetlerin sunulmasına kadar çocuk koruma hizmetleri yanıt süreleri; (5) koruyucu yerleştirme sonrasında aileleriyle yeniden bir araya gelen çocukların sayısı; ve (6) bir ailenin “aile koruma hizmetleri” aldığı durumlar (Petersen vd., 2014: 358).

Çocuk Adalet Yasası CAPTA, iki ek devlet teşvik programı içermektedir. Birincisi, ABD Adalet Bakanlığı tarafından finanse edilen ancak Çocuk Bürosu tarafından uygulanan bir programdır. Çocuk Adalet Yasası olarak bilinen, resmî adı Çocuk İstismarı ve İhmal Davalarının İncelenmesi ve Kovuşturulmasıyla İlgili Programlara Devlet Yardımlarıdır. CAPTA Devlet Teşvik ve Önleme Hibeleri'nde olduğu gibi, bütün eyaletler bu fon için uygun görülmüş ve kabul edilmiştir. Mevzuat, devletin çocuklara

yönelik kötü muamele ile ilgili sistemlerini kapsamlı bir şekilde değerlendirmeyi gerektirse de, CAPTA'nın bu kısmının hedeflerinin nasıl yeterli bir şekilde elde edilip edilmediğini incelemek için yeterli yatırım yapılmamıştır (Petersen vd., 2014: 358).

Çocuk İstismarını Önleme ve Tedavi Yasası'nın (CAPTA); Çocuk İstismarı ve İhmali Ulusal Merkezi (NCCAN) ile onun halefi, Çocuk İstismarı ve İhmal Bürosu'nun (OCAN) bir hikâyesidir. 1974'te CAPTA, ulusal bir sorunun ulusal bir yanıt gerektirdiğini ve federal çabalara öncülük etmek için Çocuk İstismarı ve İhmali Ulusal Merkezi'nin kurulmasını zorunlu kıldığını kabul etmiştir. NCCAN ve daha sonra OCAN, liderlik sağlamış ve ülke çapında çocuk korumasını bilgilendirmeye ve dönüştürmeye yardımcı olan hayati programları finanse etmiştir (US, 2014: iii).

CAPTA'nın yürürlüğe girmesini takip eden 10 yıl içinde, NCCAN, çocuklara yönelik istismar ve kapsamının nelerden oluştuğu hususunda, devlet ve yerel toplulukların mevzuat, politika ve programların geliştirilmesiyle desteklenmesinde önemli adımlar atmıştır. NCCAN ayrıca önleme, koruma ve tedavi için kapsamlı, çok disiplinli programların geliştirilmesini, çocuklarla çalışan eğitim uzmanlarının ve halkın bilinçlendirilmesini desteklemiştir. NCCAN, çocuklara yönelik istismarın nedenleri ve etkileri hakkında daha derin bir anlayış geliştirmek ve önleme, müdahale ve tedaviye yönelik etkili yaklaşımlar üzerinde durmaktadır. 1980'li yıllarda Ulusal Merkezin genişletilmiş rolüyle, bu rolünü azaltmaya çalışanlar arasında ve çocuk refahı programlarında federal hükümetin rolü üzerinde yoğun bir felsefi tartışma dönemi yaşanmıştır. Buna karşılık çocuk refahı savunucu gruplarının sayısında hızlı bir artış görülmüştür. Bu süreç sonucunda çocuk istismarına yönelik federal rol başlamıştır (US, 2014: 24).

CAPTA'nın yeniden yetkilendirilmemesine rağmen, Aile Koruma ve Destek Hizmetleri Programı Yasası, çocuklara yönelik kötü muamele ve önlenmesine dikkat çekerek CAPTA programları üzerinde bir etki yaratmıştır. Yasa, "ailenin gücünü ve istikrarını artırmak, ebeveynlerin işleyişini geliştirmek ve çocukları korumak" için verilen hizmetleri finanse etmek için beş yıl boyunca yaklaşık 1 milyar dolarlık bir kaynak tahsis etmiştir. Söz konusu hizmetler, krizdeki ailelerin korunmasına yardımcı olacak (danışmanlık, geçici bakım ve yoğunlaşma gibi) hizmetleri içermektedir. Ev desteği, diğer aile desteği biçimleri (ana destek grupları, ev ziyaretleri, aile yanında kalma merkezleri ve çocuk bakımı) buna dâhildir. Ev dışı bir yerleşimin ardından aileleri yeniden birleştirmeye yardımcı olacak hizmetler ve personel eğitimine daha fazla fon tahsis etme imkânı da verilmiştir (US, 2014: 54).

Kamu gözetimini güçlendirmek için CAPTA, her eyalette vatandaş gözden geçirme panelleri kurmak için federal hibeler sağlamıştır. Değişikliğe göre, Vatandaş Gözden Geçirme Panelleri (CRP'ler) topluluğun temsili bir örneğinden oluşacak, en az üç ayda bir toplanacak ve faaliyetlerini ve tavsiyelerini özetleyen yıllık bir rapor sunacaktır. Çocuk koruma kurumları, panellere gerekli bilgi ve teknik destek sağlanmasında yardımcı olacaktır. Mevzuat, panellerin geniş bir yetki alanına sahip olmasını sağlamıştır (US, 2014: 60). CAPTA, çocuk istismarı ve ihmali önleme ve tedavi hizmetlerini sunan kurumlar ve programlar arasında işbirliğini her zaman teşvik etmiş ve desteklemiş olsa da, bu ortaklıklar bu dönemde önemli ölçüde genişlemiş ve ilerleyen işin bir işareti haline gelmiştir (US, 2014: 67).

C. Çocuk İstismarını Önlemeye Yönelik Çalışmalar

ABD'de çocuk istismarı, her gün üç çocuğun hayatını alan ve her yıl milyonlarca çocuğu ve aileyi etkileyen ulusal bir trajedidir. Aileleri güçlendirmeye ve desteklemeye yardım etmek için birlikte çalışmak gerekir; böylelikle bu tür trajedilerin gerçekleşmesi engellenebilir. Çocuklar ve Aileler için Yönetim, evlilik kurumunu güçlendirmeye ve ebeveynlerin çocuklarını olumlu ve sağlıklı ortamlarda yetiştirmelerine yardımcı olan

politikaları teşvik ederek aileleri desteklemeye kendini adanmıştır. Her Nisan ayında Çocuk İstismarı Önleme Ayı etkinlikleri, çocuk istismarı sorunu hakkında farkındalık yaratır. En önemlisi de ABD halkının çocukların istismar ve ihmali engellemek için her bir bireyin neler yapabileceği hakkında farkındalık yaratmasıdır. ABD Sağlık ve İnsan Hizmetleri Çocuk Bürosu, çocuk istismarı ve ihmal bilgilerine ilişkin Ulusal Takas Merkezi ile birlikte çalışmış ve çocuk istismarını önleme faaliyetlerini geliştirmek için bu toplulukla Amerika'da Çocuk İstismarını Önleme ortaklığı kurmuştur (US, 2004: 1)

Çocuk istismarıyla mücadele etmek zordur. Zira, Çocuk Hakları Sözleşmesi'ne göre; ulusların çocukları cinsel istismardan korumak için gerekli tüm yasal, idari, sosyal ve eğitsel önlemleri almaları gerekir. Buna rağmen, sorunlar devam etmektedir. Diğer yandan bütün toplumlarda, çoğu kurban sağlık, refah veya yasal kurumlara bildirilmez. Yapılan yaygınlık çalışmalarına göre; devlet kurumları tarafından resmen onaylanan vakalarda gerçek insidansın 30 kat olduğu görülmektedir. Çocuk mağdurların bireysel, kurumsal ve toplumsal düzeylerde karşı karşıya kaldığı sorunlar, açıklamanın çok yönlü engellerini oluşturur. Genellikle utanç ve korku duyguları ile güvenilebilecek bir kişi ve kurumun eksikliği önemli bir engel teşkil eder. Çoğu zaman çocukların duyguları göz ardı edilir ve onlar suçlanır veya cezalandırılır; kültürel normlar ve toplumsal cinsiyet yapıları da suçların bildirilmesinde güçlü caydırıcı unsurlar arasında yer almaktadır (Mathews and Vézina, 2016: 306-307).

1990 yılında ABD Sağlık ve İnsani Hizmetler Bakanlığı Sekreteri Louis W. Sullivan, çocuk istismarı ve ihmali önlemek ve tedavi etmek için ülke çapında çaba sarf etmek için eşi görülmemiş bir Sekreterlik girişimi başlatmıştır. Çocuk istismarıyla mücadele etmiş ve tüm departman için kişisel önceliklerini ihmal etmiştir. Sekreter Sullivan ayrıca, bu önemli konunun ortaklaşa nasıl ele alabileceğini tartışmak üzere Başkanın kabinesinin diğer üyeleriyle de görüşmüştür. Girişimi üç strateji içermektedir: (1) Sorun hakkında halkın farkındalığını arttırmak; (2) Çocuk istismarı ve ihmali faaliyetlerinin kurum içi ve kurumlar arası koordinasyonunu teşvik etmek; (3) Toplumun tüm sektörlerini katılmaya teşvik etmek. Sekreter Sullivan Aralık 1991 toplantısında "Biz Fark Yaratabiliriz: Çocuklara Yönelik İstismar ile Mücadele Stratejileri" toplantısını Washington DC'de gerçekleştirmiştir. Toplantının amacı; iş dünyası, sosyal hizmetler, meslek dernekleri, ceza adaleti, eğitim, kamu sektörü ve dinin çocuklara yönelik istismarı önlemek için koordineli bir çabaya katılmasıdır. Toplantıya katılan liderler, konumlandıkları faaliyet alanlarında bulunan binlerce insanı temsil etmektedir. Toplantı sırasında, her sektörün temsilcilerinden oluşan küçük gruplar, çocuklara yönelik istismara karşı mücadelede daha etkin bir hale gelmeleri için yerel ve eyalet düzeyinde örgütlerinde takip edebilecekleri stratejiler hakkında fikir alışverişinde bulunmuşlardır. Bu süreç sonucunda halkın bilinçlendirilmesine yönelik materyaller geliştirilmiş ve bunlar Çocuk İstismarı Önleme Ayı olan Nisan 1992'de dağıtılmıştır (US, 2014: 47).

Amerika Birleşik Devletleri'nde bağımsızlık, mahremiyet ve ebeveynlik hakları son derece değerlidir. Yasal sistem, ailelerin çocuklarını kendi değerlerine göre yetiştirme haklarını desteklemektedir. Devletin çocukları korumak için ev kutsallığını ihlal etmeden önce tehlike veya zarara ait kanıtlar gerekli görmektedir. Toplumun mahremiyete verdiği değer göz önüne alındığında, komşular ve arkadaşlar bile, aile ilişkilerine gayri resmî olarak müdahale etmek konusunda isteksizdir. Çocuk koruma çalışmalarını çevreleyen tartışma, çocukları korumak ve ebeveynlerin sahip olduğu haklarını korumak için sosyal müdahaleyi gerekli kılmaktadır. Sonuç olarak, ulusun çocuk koruma sistemine yönelik iyileştirme çabaları, çoğu zaman bu çelişen değerler arasında bir denge bulmayı amaçlamıştır (Schene, 1998: 23-24).

Güçlü, istikrarlı bir aile, gelecek vaat eden bir çocukluk için en iyi temeldir. Ebeveynler ve bakıcılar, sevdiklerinden, arkadaşlarından ve topluluklarından destek aldıklarında, çocuklar için güvenli ve sağlıklı ortamlar sağlama olasılıkları daha yüksektir. Çocukların fiziksel, cinsel ve duygusal istismarı ile ihmal belirtilerini, davranışlarda, okul performansındaki ani değişikliklerde ve tedavi edilmeyen fiziksel veya tıbbi sorunlar da herkesin görebilmesi önemlidir. Endişelerin bildirilmesi bir çocuğu koruyabilir ve bir aileyi ihtiyaç duydukları yardımla buluşturabilir (www.ChildWelfare.gov/Preventing).

Endişe verici oranlar çocukların istismar ve ihmal edilmeye devam ettiğini göstermektedir. Çocuk istismarının önlenmesi için yenilikçi programlara duyulan ihtiyacın farkına varılmasıyla birlikte istismardan etkilenen ebeveyn ve ailelere yardım edilmesi gündeme gelmiştir. ABD Senatosu ve Temsilciler Meclisi 6-12 Haziran 1982 haftasını ilk Ulusal Çocuk İstismarını Önleme Haftası olarak belirlemiştir. Kongre üyeleri, Başkandan, devlet kurumları ile halkın haftayı uygun program, tören ve çocuk istismar ve ihmalkârlığının önlenmesini teşvik eden faaliyetlerin izlenmesi ve desteklemesi çağrısında bulunmasını istemişlerdir. Ertesi yıl, Başkan Reagan Nisan'ı Ulusal Çocuk İstismarı Önleme Ayı olarak ilan etmiştir. Sonuç olarak, çocuk tacizi ve ihmal bilinci faaliyetleri, her yıl Nisan ayı boyunca, sadece bir hafta değil, ülke genelinde tanıtılmaya başlanmıştır. Çocuk İstismarı ve İhmali Ulusal Merkezi, bilgi ve tanıtım materyalleri oluşturma ve yayma dâhil olmak üzere federal düzeyde eşgüdümlü faaliyetler yürütmektedir. Örneğin, 1984'te poster, tampon çıkartması ve rozetler dağıtmıştır. Bu arada yazılı basın, radyo, televizyon ve kamu hizmeti duyuruları, izleyicileri bilgilendirmiştir. Ayrıca, Ulusal Çocuk İstismarını Önleme Ayı olarak Nisan'ı tanıyan bir Başkanlık bildirisinin verilmesi bu gün de devam etmektedir (US, 2014: 27).

Çocuk İstismarı Önleme Ayı, ebeveynler ve aileleri desteklemek için yapılabilecekleri vurgulamak için bir fırsat olarak görülmektedir. Bu ay içinde ve mücadelenin sürdürüldüğü yıl boyunca, çocuklar için daha sağlıklı ortamlar yaratmak, güvenli ve pozitif ebeveynlik geliştirmek ve önleme çabalarına odaklanmak suretiyle çocuk ihmal ve istismarını önleme çalışmaları yaygınlaşmaktadır (US, 2004: 9). Çocuklar ve aileler güvenli, istikrarlı, besleyici ilişkiler ve ortamlara eriştikleri zaman gelişirler. Çocukları ve aileleri destekleyen politikalar ve programlar, çocuk istismarı ve ihmali ve diğer erken sıkıntıları önleyebilir. Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezleri (Centers for Disease Control and Prevention: CDC), çocuk istismarı ve ihmal sorununu daha iyi anlamaya ve başlamadan önce bunu engellemeye çalışmaktadır (<https://www.cdc.gov>). Geleceğe hazırlanmanın en iyi yolu onu yaratmaktır. Önleme, proaktif olarak pozitif kültürlerin geliştirilmesi sürecidir ve çocuklar ve aileleri için daha iyi bir gelecek sağlar (Landers, 2013: 11).

Çocuklara kötü muamele, Amerikan toplumunda yıkıcı bir sosyal sorundur. 1990 yılında, sosyal hizmet kurumlarına 2 milyondan fazla çocuk istismarı ve ihmali bildirilmiştir. Amerikan toplumu henüz karmaşık kökenleri veya çocuk mağduriyetinin derin sonuçlarını henüz anlamamıştır. Tıbbi bakım, aile danışmanlığı, koruyucu aile ve uzmanlık eğitimi de dâhil olmak üzere, istismara uğramış veya ihmal edilmiş çocuklar için gereken hizmetler pahalıdır ve genellikle devlet fonları tarafından sübvansede edilmektedir (National Research Council, 1993: 38).

Çocuk istismar ve ihmali, Birleşik Devletler'deki önemli halk sağlığı sorunlarından biridir. Amerika Birleşik Devletleri'nde çocuk istismarı ve ihmali oranları artmaya devam etmekte ve bunun sonucunda da bakıcı ailelere yerleştirilen çocukların sayısı artmaktadır. 1997 yılında yapılan bir ulusal araştırmada, 1.054.000 çocuğun istismar ve ihmal mağduru oldukları doğrulanmıştır. 1988 ve 1997 arasında, çocuk istismarı raporlama seviyeleri % 41 artmıştır. 1996 yılında, istismar ve ihmal sonucunda

1100'den fazla çocuk ölmüştür. Karşılaştırma olarak, çocuk istismarı ölüm oranları 1985 ve 1996 yılları arasında %34 artmıştır (Dodson and Byers, 1997: 1). 2016 yılında ABD'de istismar ve ihmalden 1.750'den fazla çocuk ölmüştür. Çocuk koruyucu hizmet ajanslarına göre, bu sayı muhtemelen gerçek olayların sayısından çok düşüktür. Her 4 çocuktan 1'i hayatlarının bir noktada istismar veya ihmal yaşamıştır. Sadece 1 yılda teyit edilmiş çocuk istismarı veya ihmal vakalarının yaşam boyu toplam maliyeti 124 milyar dolardır (<https://www.cdc.gov>).

Çocuk yaralanmaları ve ölümleri konusundaki kamu alarmı, kamu yönetiminin risk altındaki çocukların güvenliğini sağlayacak politikaları çıkarmaya karar vermesini sağlamıştır. Çocuk koruyucu hizmet sistemindeki gelişmeler açıkça gerekli olsa da, dikkatleri önleme stratejilerine yatırım yapmanın öneminden uzaklaşmamasıdır. Çocuk istismarı ve ihmalinin kişisel, sosyal ve ekonomik maliyetleri, çocuk istismarı oluşmadan önce önlemeye odaklanmak için zorlayıcı bir kanıt oluşturur. Sistem bir çocuk tehlikeye girene kadar cevap vermeyi beklerse, çocuğun duygusal, sosyal, fiziksel ve bilişsel gelişiminde çok fazla hasar oluşur. Dahası, çocuklarını istismar eden ebeveynlerin, çocuklara güvenle nasıl bakacaklarını öğrenmelerine yardımcı olmak zor ve maliyetlidir. Aileyi bir arada tutmak mümkün olmadığında, çocuğu çıkarmak ve başka bir kalıcı ev bulmak daha maliyetlidir (Dodson and Byers, 1997: 1).

Çocuk istismarı ve ihmali ile ilgili yapılan araştırmalar desteklenmiş ve ulusal kongreler düzenlenmiştir. NCCAN, çocuklara yönelik istismarın önemli yönlerini araştıran lisans ve tıp öğrencilerine destek sağlamak amacıyla mütevazı hibeler vermek için bir program başlatmıştır. Çocuk İstismarı ve İhmaline İlişkin 9. Ulusal Konferans, Eylül 1991'de Colorado'da düzenlenmiştir. Ayrıca, Çocuk İstismarı ve İhmaline İlişkin ABD Danışma Kurulu 1991 yılında İkinci Yıllık Raporunu yayınlamıştır. Raporunda şu tavsiyelere yer verilmiştir (US, 2014: 50-51):

- Ulusal çocuk koruma politikasının geliştirilmesi;
- Aileleri güçlendirerek çocuklara kötü muameleyi önleme ve azaltma çalışmalarının yapılması;
- Tüm ilgili federal kurumlarda çocuk istismarı ve ihmali ile aileleri güçlendirme konusunda yeni bir odaklanmanın sağlanması;
- Çocuk koruma ile ilgili bilgilerin üretilmesi, uygulanması ve yayılması ile ilgili federal çabaların arttırılması;
- Federal, eyalet, topluluklar ve özel sektör çocuk koruma çabaları arasında koordinasyonun geliştirilmesi;
- Çocuklara yönelik istismarı önleme amaçlı etkileyici yeni federal bir girişimin uygulanması;
- Evrensel gönüllü kılavuzlar eşliğinde yeni doğan ev ziyaretlerinin yapılması.

Çocuk İstismarı ve İhmaline İlişkin 11. Ulusal Konferansı ise, Eylül 1996'da Washington DC'de düzenlenmiş; burada çeşitli profesyoneller, savunucular, politika yapımcılar ve örgütler arasındaki ortaklığın önemi kabul edilmiştir. Çocuklara yönelik istismarı önleme sorumluluğunu paylaşan topluluklar; federal çabalara, ihmal ve istismar edilen çocuklar ile ailelerinin mağduriyetlerinin önlenmesine, müdahale veya tedavi edilmesine odaklanmıştır. Ayrıca; ailelerin desteklenmesi, ebeveyn kapasitesinin güçlendirilmesi, çocukların korunması için toplum temelli çabalar ile halkın bilinçlendirilmesi ve kamuoyuna yönelik eğitim çalışmaları da üzerinde durulan konular arasında yer almaktadır. Çocuk Bürosu'nun örgütsel değişimler için hazırladığı 11. Ulusal Konferans ile birlikte, beş odak grubu bir araya gelmiş ve

“Federal hükümet çocuklarınızın güvenliğini sağlamanıza yardımcı olmak için ne yapabilir?” sorusuna cevap aramak için bir araştırma başlatmıştır (US, 2014: 65).

Nisan 2001'de, New Mexico Albuquerque'de 13. Ulusal Çocuk İstismarı ve İhmal Konferansı düzenlenmiştir. Şimdiye kadar bu alan, çocukları ve aileleri korumak ve güçlendirmek, mağdurlara yönelik çocuk istismarı ve ihmalinin etkilerini düzeltmek için birlikte çalışan çeşitli gruplarından ve bireylerden oluşmaktadır. İşbirliği taahhüdüne uygun olarak, 30'dan fazla federal kurum ve kuruluş konferansta ortak olarak yer almış ve konferans tekliflerinin zamanında yapılmasını ve alanın en acil sorunlarını ele almasını sağlamaya yardımcı olmuştur. Farklı Kültürleri ve Alternatif Yaklaşımları Kabul Etme Ulusal Konferansı'nın teması, alanın çeşitliliğinin çocuk istismarıyla ilgili kilit konulara yönelik çoklu bakış açısı ve yaklaşımları geliştirdiğini kabul etmiştir (US, 2014: 73).

Çocuk İstismarı ve İhmaline İlişkin 15. Ulusal Konferans, Nisan 2005'te Boston, Massachusetts'te düzenlendi. Geleceğe Yönelik Uygulamaları Destekleme ve Olumlu Sonuçlar: Paylaşılan Bir Sorumluluk, başlığını taşıyan konferans, uygulamayı pratiğe bağlamanın önemini kabul etmiş ve çocuk koruma alanındaki araştırma ve verilerin değerini vurgulamıştır. Ayrıca, çocuk koruma ve istismarının önlenmesinin sorumluluğu farklı disiplinlerdeki çeşitli profesyoneller, politika ve kanun koyucular, kamu ve özel sektördeki kurumlar ve topluluklar tarafından paylaşılmalıdır; teması işlenmiştir (US, 2014: 80).

Çocuk İstismarı ve İhmaline İlişkin 16. Ulusal Konferans, Çocukları Koruma, Sağlıklı Aileleri Teşvik Etme ve Toplulukları Koruma teması ile Nisan 2007'de Portland, Oregon'da toplanmıştır. Konferans, 2007 Çocuk İstismarı Önleme Topluluk Kaynağı Rehberinin yayınlanmasıyla aynı zamana denk gelmiştir. Her ikisi de sağlıklı aileleri teşvik etme ve çocuk istismarına karşı duyarlı olma, onu önleme ve aile destek hizmetleri sağlamak için işbirliği içinde çalışma çabalarına katılmayı teşvik etmiştir (US, 2014: 83).

2009 yılında, Çocuk İstismarı ve İhmaline İlişkin 17. Ulusal Konferans, 1976 yılında ilk konferansın yapıldığı Atlanta, Georgia'ya geri dönmüştür. Konusu, Geleceğe Odaklanmak: Aileleri ve Toplulukları Güçlendirmek, her çocuğun sağlıklı bir şekilde, besleyici bir toplumda ve aile hayatı içinde yaşamasını sağlamak için bir çözüm göstermektir. Konferans içeriği; pratik deneyim ve gerçek dünya çözümleriyle birlikte kanıta dayalı ve kanıtlarla ilgili uygulamaların önemi, önlemede ebeveyn ve aile liderliğinin rolü ve etkili bir önleme olarak ev ziyaretine ilişkin artan kanıt stratejisidir (US, 2014: 84).

Çocukları, aileleri ve toplulukları, çocuklara kötü muameleyi engelleyecek şekilde desteklemek üzere geniş ve evrensel bir çocuk refahı sisteminin unsurları şöyle özetlenebilir (US, 2014: 91-92): 1) **Kanıta dayalı kapsamlı hizmetler:** Kapsamlı ve kanıt temelli bilgilendirilmiş hizmetler, yerel çocuk refahı kurumları ve diğer kilit kamu ve özel ortaklar aracılığıyla ailelere sunulmalıdır. Çocukların doğumundan önce ebeveynlerin destekleriyle başlayan bu toplum temelli hizmetler; ebeveyn ve gençlerin katılımı, bütünsel hizmet planlaması ve kurumlararası işbirliği ilkeleri çerçevesinde yürütülür. 2) **Sistemli çalışma:** Hizmetlerin planlanması, aileleri ve toplulukları içeren aşağıdan yukarıya doğru bir yaklaşımla sistemlere ve verilere dayanan karar vermeyi içerir. 3) **Paylaşılan sonuçların geliştirilmesi:** Eyalet, kabile ve topluluklar (aileler de dahil olmak üzere), çocukların sağlıklı gelişimi ve güvenliği için ortak bir vizyon etrafında bir araya gelmeli, kapsayıcı işbirlikleri oluşturmalı ve ailelerin ihtiyaçları hakkında bilinçli kararlar verebilmek için verileri kullanmalı ve tespit edilen ihtiyaçlar bir servis ve destek menüsü ile karşılanmalıdır. 4) **Ulusal bir araştırma gündemi:** Neyin işe yaradığı, neden kaynaklandığı ve kanıt temelli program ve uygulamaların belirlediği konular hakkında kanıtlar oluşturmak için süregelen

araştırmalar için uzun menzilli ulusal çocuk refahı gündemi olmalıdır. Uygulama merkezleri yalnızca araştırma bulgularının toplanması ve dağıtılması için değil, aynı zamanda araştırmaların uygulamaya bağlanması ve toplumlarının ihtiyaçlarına en iyi şekilde hizmet edebilecek program ve uygulamaların seçilmesi için de topluluklara bilgi oluşturmalıdır. 5) **Halkın katılımı:** Devam eden bir ulusal kampanya, çocuklara yönelik kötü muameleyi, çocukların ve ailelerin optimal sağlık ve gelişimini sağlamaya yönelik daha geniş bir konu olarak yeniden değerlendirmek için sosyal medyayı yaratıcı bir şekilde kullanmalıdır. Önleme kampanyalarında çocuklara yönelik kötü muameleyle ilgili kamuoyunu harekete geçirmek için yapılan trajik öykü ve yayınlanan istatistikler, insanların kötü muamelenin nedenleri ve çözümleriyle ilgili düşüncelerini değiştirmek konusunda etkisiz kalmaktadır. Bu konuda hizmet edebilmek için önemli yatırımlar yapmanın gerekliliği hakkında toplumun kalpleriyle zihinlerini değiştirmek amacıyla, çocuk istismarı ve bunun kalıcı etkilerinin açıkça ifade edilmesi gerekir. Kampanya ayrıca önleme ve erken müdahalenin malî faydalarını da vurgulamalıdır. 6) **Politika oluşturmak için çevre ve finansman:** Ulusal bir problemle ilgili diğer paydaşlarla birlikte çalışmak; çocukların ve ailelerin hizmet ihtiyaçlarını karşılamak için program, politika ve fonların tutarlı ve esnek bir şekilde nasıl yönlendirileceğine rehberlik etmede yardımcı olur. 7) **İşgücü kapasitesinin güçlendirilmesi:** İyi düşünülmüş politikalar, yenilikçi programlar ile ilgili araştırma bulguları; çocuklara ve ailelere yönelik hizmet veren kişiler, eğer özelliklerini, becerilerini, bilgilerini ve işlerini mükemmel yapmak için gerekli kaynakları kullanmazlarsa, çok az işe yararmaktadır. Çocuk refahı için gerekli olan iş gücünün; kötü muamelenin azaltılması, çocukların ve ailelerin optimal sağlıklı gelişimine katkıda bulunması bağlamında nasıl güçlendirileceği konusunda çok dikkatli düşünmek ve hareket etmek gerekir.

SONUÇ

Çocuk hakları ve sağlığının korunması bütün ülkelerde olduğu gibi ABD'de de önemli sosyal problemlerden birisidir. Kamu yönetiminin bu sorun çözmeden önce önleme ve gerekli tedbirleri alma gibi bir yükümlülüğü bulunmaktadır. Bu nedenle ABD'de uzun bir süre sivil toplum örgütlerinin ve dini grupların yüklenmiş olduğu çocukların korunması sorumluluğu 1974 tarihinde kabul edilen yasa ile kamu yönetimine geçmiştir. 1974 yılında çıkarılan Çocuk İstismarını Önleme ve Tedavi Yasası (CAPTA) ile kamu yönetimi ülkedeki bütün sivil toplum örgütleri ile bütün resmi ve sivil kurum ve kurumların koordinasyonunu da sağlama yükümlülüğünü üstlenmiştir. 1974'te CAPTA, ulusal bir sorunun ulusal bir yanıt gerektirdiğini ve federal çabalara öncülük etmek için Çocuk İstismarı ve İhmalini Önleme Ulusal Merkezi'nin (NCCAN) kurulmasını zorunlu olduğunu kabul etmiştir.

Amerika Birleşik Devletleri'nin çocuk hakları ve korunmasıyla ilgili tarihi pek çok ülkeden farklı değildir. Gelişmişlik düzeyine bakıp da çocukların kamu yönetimi tarafından uzun yıllar önce koruma altına alındığını düşünmek doğru olmaz. Pekçok ülkede çocuk haklarıyla ilgili yaşanan süreç bu ülkede de yaşanmıştır. Uzun yıllar çocukların kamu yönetiminin korumasından yararlanması mümkün olmamıştır. Hatta 1962 yılına kadar çocuk ihmal ve istismarı çok ciddi bir toplumsal sorun olarak bile görülmemiştir. Ancak bu tarihten itibaren, konu toplumun dikkat ve ilgisini çekmiş, çocuk korunmasıyla ilgili hassasiyetler gelişmiştir. Bu çerçevede kamu yönetimi de sorunun ciddiyetini algılamak ve gerekli yasal düzenlemeleri gerçekleştirmek zorunluluğu duymuştur.

ABD'de çocuklar ebeveynlerin sorumluluğu altındadır. Ancak, bunlar görevlerini hakkıyla yerine getirmezlerse ya da çocukları ihmal ve istismar ederlerse eyalet yönetimi çocukların haklarını ve sağlıklarını korumak için harekete geçer. Geçtiğimiz birkaç on yıl içinde; Kongre, ebeveynlerin bunu yapamadıkları veya yapamadıkları

durumlarda, çocukların adına hareket etme görevlerini ve yetkilerini destekleyen önemli mevzuat düzenlemelerini onaylamıştır.

CAPTA, ulusal standartta çocuk koruma programlarını uygulamaya koyan eyaletlere yardım etmek için hibeler sağlamaktadır. 1975'te Kongre, Sosyal Güvenlik Yasası, çocuk istismarı ve ihmali ile diğer sosyal hizmet ihtiyaçlarını ele almak için kullanabilecekleri kaynakları da sağlamıştır. CAPTA, fiziksel ve cinsel taciz ile ihmale karşı devlet müdahalesini iyileştirmek için federal fonlar sağlamaktadır. CAPTA, daha iyi araştırma ve raporlamaya özellikle dikkat etmekte; ayrıca çocuk istismarı ve ihmaline odaklanan çok disiplinli bölgesel merkezler, projeler ve eğitim için fon sağlamaktadır. CAPTA'nın yönetim sorumluluğu yeni bir ajansa, Çocuk İstismarı ve İhmal Ulusal Merkezi'ne verilmiştir. Merkez, kötü muamele konusunda önemli araştırmalar finanse etmektedir. CAPTA, bugün ülke çapında eyaletlerin çocuk koruma hizmetlerinin oluşturulmasında önemli bir rol oynamaktadır.

CAPTA, çocuk korumasına rehberlik eden kilit mevzuatlardan biridir. 31 Ocak 1974'te yasalaşmış olan CAPTA, daha sonra; 1978, 1984, 1988, 1992, 1996 ve 2003'te yeni ilaveler ve değişiklikler yapılmış, böylece yasanın kapsamı genişletilmiş ve yasa iyileştirilmiştir. CAPTA'daki en son değişiklik 20 Aralık 2010 tarihinde gerçekleştirilmiştir. Yasa'da Kongre Bulguları başlığı altında önemli verilere ve bilgilere yer verilmiştir. Bu bağlamda yasa; çocuk istismar ve ihmali probleminin çözülebilmesi için, kamu yönetiminin kapsamlı bir yaklaşımının gerekli olduğunu kabul etmektedir. Bu bağlamda kamu yönetimi; Sosyal hizmet, hukuk, sağlık, ruh sağlığı, aile içi şiddet hizmetleri, eğitim ve madde bağımlılığı kurumları ile toplum temelli örgütlerin çalışmalarını bütünleştirir. Kamu Yönetiminin tüm düzeylerinde ve özel ajanslarla, sivil, dinî ve profesyonel organizasyonlarla ve bireysel gönüllülerle koordinasyonu güçlendirir. Mahallî düzeyde istismar ve ihmal önleme, değerlendirme, soruşturma ve tedavi ihtiyacını vurgular. Çocuk koruma görevlerini yerine getirmek için gerekli niteliklere sahip eğitilmiş personel ihtiyacını tespit ve temin eder. Çocuk yetiştirme biçimlerini etkileyebilecek etnik, kültürel ve dinî inanç ve geleneklerin çeşitliliğini tanıır, bu inanç ve geleneklerdeki kötüye kullanım veya ihmalkârlığa izin vermez.

CAPTA; çocuk istismar ve ihmalinin koordine edilmesi, önlenmesi ve tedavi edilmesindeki başarısızlık, binlerce çocuğun geleceğini tehdit etmekte ve milyarlarca dolarlık maddî harcamalara ve aynı zamanda önemli maddî olmayan maliyetlere mal olmaktadır; tespitini yapmıştır. Ayrıca; Amerikan toplumunun tüm unsurlarının, çocuk istismarı ve ihmaline cevap vermede ortak sorumluluk sahibi olduğun beyan etmiştir. CAPTA; çocuk istismarı ve ihmalinin yaygınlığı, İnsidans oranının önemli ölçüde azaltılması ve sonuçlarının hafifletilmesini, en yüksek ulusal öncelik olarak belirlemiştir. CAPTA; ulusal politikaların oluşturulmasını, çocuk istismar ve ihmali önlemek için ailelerin güçlendirilmesini, çocukların ailelerden gereksiz yere uzaklaştırılmasını önlemek için ihtiyaç duyulan hizmetlere destek sağlanmasını ve uygun durumlarda ailelerin yeniden birleşmesini teşvik etmelidir.

Çocuk koruma sistemi kapsamlı, çocuk merkezli, aile odaklı ve toplum temelli olmalı, çocuk istismarı ve ihmalinin ortaya çıkmasını veya tekrarlanmasını önlemek için gerekli tüm tedbirleri içermeli ve fiziksel ve psikolojik iyileşmeyi ve çocuğun sağlığını, güvenliğini, kendine saygısını ve onurunu güçlendiren bir çevrede, sosyal yönden yeniden bütünleşmeyi desteklemelidir. Düşük gelirli topluluklarda mevcut olan sınırlı kaynaklar nedeniyle, çocuk koruma sistemi için Federal yardım, toplulukların göreceli maddî ihtiyaçları göz önüne alınarak dağıtılmalıdır.

Federal hükümet, eyaletlere ve topluluklara başarılı ve kapsamlı bir çocuk ve aile koruma stratejisi geliştirmek ve uygulamak için gerekli mali, insanî ve teknik kaynaklarla yardımcı olmalıdır. Federal hükümet, çocuklara ve aile koruma çalışmaları yapan topluluklara şu konularda yardım ve liderlik etmelidir: Bütün kamu

yönetimi kademeleri arasında koordineli planlamayı teşvik etmelidir. Hizmet sunumu için modellerin geliştirilmesi de dâhil olmak üzere çocuk ve aile koruma ile ilgili bilgileri üretmeli ve paylaşmalıdır. Eyaletlerin topluluklara yardım etme kapasitelerinin güçlendirmelidir. Topluluk planlarının uygulanmasında eyaletlere yardımcı olmak için malî kaynaklar tahsis etmelidir. Profesyonel, paraprofesyonel ve gönüllü kaynakların yetki ve yeterliliklerini teşvik; toplulukların çocuk ve aile koruma planlarını gerçekleştirmelerine yardım etmelidir. Federal hükümet, çocukların istismar ve ihmeline son vermek için liderlik sağlamalıdır.

CAPTA'da 2003 yılında yapılan değişiklikle, ilk temas sırasında iddia edilen hak ihlallerini bildirme yetkisi de dâhil olmak üzere çocuk koruma hizmetleri personeline daha kapsamlı bir eğitim verilmesini istemiştir. Kanun, halk sağlığı, ruh sağlığı ve gelişimsel engelli ajansalar da dâhil olmak üzere diğer kurumlarla hizmetleri koordine etmek için çocuk refahı kurumlarını görevlendirmiştir.

2010 CAPTA yeniden düzenlenmiş olan Yasa; çocuk koruma hizmetleri sistemlerinin iyileştirilmesi, zorunlu muhabirler, çocuk işçiler için geliştirilmiş eğitim programları, sistemler arasında geliştirilmiş hizmet işbirliği ve kurum içi iletişim konularına odaklanmıştır. CAPTA'daki dikkate değer değişiklikler şöyledir: ABD Sağlık ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'nın en iyi uygulamaların farklı cevapları üzerine bilgi yaymasını gerekli görmüştür. Yasa; çocuklara yönelik kötü muamelenin ve aile içi şiddetin koordinasyonunu fark etmiş ve aile içi şiddete maruz kalan çocuklar için devlet yardımları kapsamında uygun bir harcama kalemi eklemiştir. Yasa, çocuklara kötü muamele ve madde bağımlılığı arasındaki ilişkiyi tanımlamıştır. Madde bağımlılığı tedavi hizmetleri ve kötü muamele önleme hizmetleri arasındaki işbirliği, araştırma, teknik destek, program inovasyonu ve madde bağımlılığı ile mücadeleyi teşvik etmiştir. İlk kez, kabileleri CAPTA açıkça tanınmış ve istişare kuruluna kabile temsilcileri dâhil edilmiştir. Ve bu forumda kabilelere eyaletler gibi davranılmış ve saygı gösterilmiştir.

Bütün bu çalışmalara rağmen ABD'de çocukların ihmal ve istismarının önemli ölçüde azaldığı ve önleme çalışmalarının büyük oranda başarılı olduğunu söylemek mümkün değildir. ABD'de hala çocuk ihmal ve istismarı ciddi bir toplumsal ve kamu yönetimi sorunu olarak durmaktadır. Ancak çalışmalar da her geçen gün artmakta ve çok yönlü olarak sürdürülmektedir. Şüphesiz çocuk ihmal ve istismarının önlenmesi ve mücadelesi sadece yasal düzenlemeler ve polisiye tedbirlerle başarılabilecek bir konu değildir. Bunun için önemli ve bilinçli bir toplumsal desteğin yanında çocuklarla birlikte bütün ilgililerin ve görevlilerin bu konuda son derece iyi bir eğitim almış, bilgili ve bilinçli insanlar olması gerekir. Toplumsal desteğin alınmadığı hiçbir sorunla mücadelede, başarılı bir sonuç elde edilemez.

KAYNAKÇA

- Bahar, Güven- Haluk A. Savaş, Aynur Bahar (2009); "Çocuk İstismarı ve İhmali: Bir Gözden Geçirme" **Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi**, Cilt 4, Sayı 12, s.51- 64.
- CAPTA: **The Child Abuse Prevention and Treatment Act (2010);** <https://www.acf.hhs.gov/sites/default/files/cb/capta2010.pdf> (ET: 18 Aralık 2018).
- DJC (Department of Justice Canada) (2009); Abuse is Wrong, Ottawa, Ontario, Canada, p.1-30. https://www.justice.gc.ca/eng/rp-pr/cj-jp/fv-vf/aiw-mei/pdf/Abuse_is_Wrong.pdf (ET: 18 Ocak 2019).
- Dodson, Diane and Joy Byers (1997); **Child Abuse Prevention: New Partnerships for Protecting Children and Supporting Families**, Policy Institute for Family Impact Seminars, Child Abuse Prevention-3, February 21, Washington, DC.

https://www.purdue.edu/hhs/hdfs/fii/wpcontent/uploads/2015/06/pf_fis40reort.pdf (ET: 7 Ocak 2019).

- Landers, Cassie (2013); **Preventing and Responding to Violence, Abuse, and Neglect in Early Childhood, A Technical Background Document**, Child Protection Section UNICEF New York, https://www.unicef.org/protection/files/Report_on_preventing_and_responding_to_violence_in_early_childhood_2013_Cassie_Landers.pdf (ET: 7 Ocak 2019).
- Mathews, Ben and Delphine Collin-Vézina (2016); “Child sexual abuse: Raising awareness and empathy is essential to promote new public health responses”, **Journal of Public Health Policy**, Vol. 37, 3, p.304–314.
- Murray, Kasia O’Neill and Sarah Gesiriech (2004); “A Brief Legislative History of the Child Welfare System”, p.1-6. <https://www.masslegalservices.org/system/files/library/Brief%20Legislative%20History%20of%20Child%20Welfare%20System.pdf> (ET: 12 Eylül 2018).
- Myers, John E.B. (2008); “A Short History of Child Protection in America”, **Family Law Quarterly**, Volume 42, Number 3, Fall, p.449-463.
- National Research Council, (1993); “Introduction; Chapter-1” **Understanding Child Abuse and Neglect**, The National Academies Press, Washington DC, <https://www.nap.edu/read/2117/chapter/3> (ET: 7 Ocak 2019). <https://doi.org/10.17226/2117>.
- NSPCC (The National Society for the Prevention of Cruelty to Children) (2009); “The definitions and signs of child abuse”, Child protection fact sheet, April, London, p.1-9. <https://www.ncl.ac.uk/studentambassadors/assets/documents/NSPCCDefinitionsandsignsofchildabuse.pdf> (ET: 29 Ağustos 2018).
- Petersen, Anne C., Joshua Joseph, and Monica Feit, (2014); **New Directions in Child Abuse and Neglect Research: Committee on Child Maltreatment Research, Policy, and Practice for the Next Decade: Phase II**, Editors, Board on Children, Youth, and Families Committee on Law and Justice, Institute of Medicine and National Research Council of the National Academies, He National Academies Press, Washington, D.C.; www.nap.edu
- Runyan, Desmond Kimo - Corinne May-Chahal and Fatma Hassan (2002); “Child abuse and neglect by parents and other caregivers”, <https://www.researchgate.net/publication/284513156> (ET: 17 Ağustos 2018).
- Scannapieco, Maria and Kelli Connell-Carrick (2005); “History and Definitions of Child Maltreatment” Chapter 1, **Understanding Child Maltreatment an Ecological and Developmental Perspective**, Print Publication Date, 2005; Published to Oxford Scholarship Online January 2009, p.1-29.
- Schene, Patricia A.(1998); “Past, Present, and Future Roles of Child Protective Services”, **The Future of Children**, Vol. 8, No. 1, Spring, p.23-38.
- U.S. Department of Health & Human Services (2004); What Everyone can do to Prevent Child Abuse, child abuse prevention community resource packet 2nd edition, Administration for Children and Families, Administration on Children, Youth and Families, Washington, D.C. <https://www.childwelfare.gov/pubPDFs/2004guide.pdf> (29 Ağustos 2018).
- U.S. Department of Health and Human Services (2013); “What Is Child Abuse and Neglect? Recognizing the Signs and Symptoms”, Administration for Children

and Families Administration on Children, Youth and Families Children's Bureau, July, Washington, DC, p.1-10.

U.S. Department of Health and Human Services (2014); **The Child Abuse Prevention and Treatment Act: 40 years of safeguarding America's Children**, Children's Bureau, National Child Abuse and Neglect Training and Publications Project Washington, DC. https://www.acf.hhs.gov/sites/default/files/cb/capta_40yrs.pdf (ET: 6 Kasım 2018)

U.S. Department of Health and Human Services (2016); "Definitions of Child Abuse and Neglect" Administration for Children and Families Administration on Children, Youth and Families, Children's Bureau, April, p.1-85. <https://www.childwelfare.gov/pubPDFs/define.pdf> (ET: 29 Ağustos 2018).

World Health Organization (2002); "Child Abuse and Neglect by Parents and Other Caregivers", Chapter-3, **World Report on Violence and Health**, Edited by Etienne G. Krug, Linda L. Dahlberg, James A. Mercy, Anthony B. Zwi and Rafael Lozano, World report on violence and health, Geneva, p.59-86.

www.ChildWelfare.gov/Preventing

<https://www.cdc.gov/features/healthychildren/index.html> (ET: 6 Kasım 2028).

Kısaltmalar

CAPTA: The Child Abuse Prevention and Treatment Act.

CDC: Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezleri (Centers for Disease Control and Prevention,

DJC: Department of Justice Canada

HHS: U.S. Department of Health and Human Services

NCCAN: Çocuk İstismar ve İhmalini Önleme Merkezi

NCMEC: National Center for Missing and Exploited Childre (Ulusal Kayıp ve İstismara Uğrayan Çocuklar Merkezi)

NSPCC: Çocuklara Zulmü/ İşkenceyi Önleme Ulusal Topluluğu

OCAN: Çocuk İstismar ve İhmal Bürosu

UNCRC: The United Nations Convention on the Rights of the Child (Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi)

UNICEF: United Nations International Children's Emergency Fund (Birleşmiş Milletler Uluslararası Çocuklara Acil Yardım Fonu)

WHO: World Health Organization (Dünya Sağlık Örgütü).